Oh oo welike meie tõmmame ta
lõhki Wana eit ütlenud mis sest
saab teil lõhki tõmmata
Noorem poeg ütlenud meie lasseme
ta sitta haisuga maha Wana eit
wastanud jätke mees järele ja
hakake sööma Mehed istusiwad
lauale kumagille anti terwe
leib ja kausi täis leent ette
Mehed söönud leeme ja leiwa
puhtaks ära Suur heit ütlenud
Sa mees ei söönd pooltgi teie was
Heitke nüüd puhkama kül pärast
homikul katsute rammu Mehed
heitsid karjatse juure ölge peal
magama aga ei karjatsel tulnud
enam und silma Wõis kesk öö ac
olla kui mehed kora peeretasid
ja karjane käis kui wänt wastu
seina Nüüd ei olnud mehikesel
enam aega ruttu kargas moast
ülesse ja ükses t wälja ja joosm



Päike olnud juba pätsi arus kui
karjane metsast wälja jõudis
lagedal tuli temale Kalewi poeg
wastu ja küsis kohe missul wiga
on et nanda küresti jooksed?
Mees rääkinud oma lugu ja kuda
tugewad mehed teda wastu seina
lasnud ja tema nanda jooksma
saand, Kui mehed metsas homiku
ulesse tõusiad ei leidnud naad
karjast kuskilt Nüüd olnud
meestel aru käes et mees ära jooks=
nud on Suur eit ütlenud minge
teda taga aiama Mehed tegi=
wad raud piitsad ja pannud wes=
ki kibid piitsa otsa sõlmeks et
siis mehele head kere täit anda kui
teda leiawad Naad leitsiwad pea=
gi mehe jäljed ülesse ja rautanud
järele kui naad metsast wälja jõud=
nud näinud naad meest Kalewi poea
juures olewad Mehel tulnud hirm